
Wspomnienie o Janinie Liwińskiej na podst. notki autobiograficznej zamieszczonej w książce "Nasza Rodzina" pod red. Piotra i Stanisława Ilskiego).

Biezuńskie Zeszyty Historyczne 22, 333-334

2007

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wspomnienie o Janinie Liwińskiej

(na podst. notki autobiograficznej zamieszczonej w książce
"Nasza Rodzina" p.red. Piotra i Stanisława Ilskich)

Urodzona 24 czerwca 1924 w Warszawie w dzień imienin ojca, po którym otrzymuje pierwsze imię – Janina. Przez rodzinę i bliskich znajomych nazywana Jasią. Na Chrzcie Świętym otrzymuje drugie imię – Maria. Jako kilkumiesięczne niemowlę wyjeżdża z matką do ojca na Polesie, gdzie rodzina zamieszkuje kolejno w Trojanówce, Horodyszczach i Pińsku.

Jesienią 1927 roku wraz z rodzicami i młodszym bratem Stanisławem opuszcza na zawsze Kresy i przenosi się do Bieżunia, osady na Mazowszu, która odtąd staje się jej rodzinną miejscowością. Tu spędza swoje dzieciństwo. Uczy się początkowo z matką, a następnie w szkole powszechnej im. Andrzeja Zamoyskiego. Po ukończeniu 6 klas zdaje egzamin do Gimnazjum i Liceum im. Ignacego Mościckiego w Sierpcu. Do szkoły zaczyna jednak uczęszczać dopiero od następnego roku, przygotowana przez matkę do klasy drugiej. Nauka idzie jej łatwo, uczy się chętnie i kocha szkołę. W czerwcu 1939 roku w wieku 15 lat ma ukończone 4 klasy gimnazjum, czyli tzw. "małą maturę" i zdany egzamin do liceum. Jednak wybuch wojny krzyżuje wszystkie plany. Nie ma mowy o nauce, Niemcy zamykają dla Polaków wszystkie szkoły.

W styczniu 1940 roku cała rodzina zostaje wysiedlona do Generalnego Gubernatorstwa. Rodzice osiedlają się w podradzymińskiej wsi Kraszew Stary, a Jasia zostaje w Warszawie u wujostwa Heleny i Stanisława Fedorowiczów, siostry i szwagra ojca. Od jesieni tegoż roku rozpoczyna naukę w pierwszej klasie licealnej jednej z najlepszych szkół prywatnych – Gimnazjum i Liceum im. Cecylii Plater-Zyberkówny w Warszawie. W 1942 roku zdaje maturę na tajnych kompletach, na których nauka zagrożona była przez okupanta najcięższymi karami do kary śmierci włącznie.

Po zdaniu matury pracuje w konspiracyjnym harcerstwie "Szare Szeregi" (do ZHP należała jeszcze przed wojną), gdzie przechodzi przeszkolenie sanitarne i wojskowe. W roku szkolnym 1943/44 studiuje historię na tajnych kompletach prowadzonych przez Uniwersytet Ziemi Zachod-

nich (Poznański). Zalicza pierwszy rok. Na tydzień przed powstaniem warszawskim wyjeżdża do rodziców do Kraszewa, gdzie przeżywa frontowe walki wojsk sowieckich z Niemcami.

Po wyswobodzeniu Warszawy, w końcu kwietnia 1945 roku zapisuje się na studia w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, które kończy w roku 1948.

Pracę zawodową rozpoczyna w 1950 roku. Pracuje kolejno w: Zarządzie Zaopatrzenia Przemysłu Ciężkiego, Komisji Planowania Gospodarczego, Instytucie Przemysłu Drobno i Rzemiosła. Od 1957 roku aż do przejścia na emeryturę w 1983 roku w zakładach związanych z gospodarką wodną, na różnych stanowiskach: starszej księgowej, kierownika działu finansowego, a ostatnich 9 lat jako specjalista do spraw kontroli wewnętrznej.

W roku 1960 w kościele Św. Piotra i Pawła w Warszawie bierze ślub z Marianem Liwińskim. Szczęśliwe małżeństwo trwało 28 lat – 5 kwietnia 1988 roku Marian umiera.

W czasie rządów komunistycznych w Polsce do żadnej partii politycznej nie należała. W 1980 roku zostaje członkiem NSZZ “Solidarność”. Po ogłoszeniu stanu wojennego nadal prowadzi działalność w związku, teraz już w podziemnej “Solidarności”, dostarczając do Bieżunia materiały prasowe i inne wydawnictwa z tzw. drugiego obiegu.

Od śmierci bratowej, Krystyny Ilskiej, w roku 1993, mieszkała z bratem w Bieżuniu. Była członkiem zespołu redakcyjnego “Bieżuńskich Zeszytów Historycznych”.

Zmarła 29 sierpnia 2007 r. Jest pochowana na cmentarzu w Bieżuniu.